

Fra venstre Dagmar Hollingsen, Lappland, flyver-eventyreren Edward Howell, fhv. udenrigsminister Ole Bjørn Kraft, frk Hærem, Norge, den store norske modstandsmænd Jens Magnus og prof. Skard, Oslo.

Moralsk oprustning paa Odense Teater i aftes

Stuvende fuldt hus til bevægelsens offentlige forestilling

I gaar naaede „Moralsk Oprustning“s ny skandinaviske skuespil-aktion til Odense, hvor bevægelsens norske 60 personers amatørtrup og dens højst internationale følgeskab hilstes med al den sympati, ethvert ærligt forsøg paa at forbedre verdensmoralen fortjener.

Ved receptionen paa raadhuset om eftermiddagen hilstes det med klapsalver, at den velkomstbydende viceborgmester C. V. Jørgensen rent personligt kunne erklære sig hjerteligt indforstaaet med „Moralsk Oprustning“s høje maalsætning. Det overmaade interessante selskab rummede adskillige, der har opgivet saavel karriere som formue til fordel for „Moralsk Oprustning“s verdensaktion. Der var lapplandspiger i brogede folkedragter, stilige englændere og robuste amerikanere, canadiere, irlændere, svejtsere, nordmænd, svenskere, finner og mange danskere.

Flyverhelt, norsk stor-sabotør og alsidig professor

Bl. a. saas saaledes interessante glimt af wingcommander Edward Howell, RAF-flyveren, som blev skudt ned over Kreta, og hvis fantastiske tur tilbage til London blev

verdenskendt med bogen „Flugten til livet“. — Den store norske modstandsmænd ingeniør Jens Magnus, der ledede illegale militærgrupper lige til befrielsen, skønt han helt fra 1941 var ihærdigt efterlyst af gestapo som dødsdømt. — Og professor Eiliv Skard, som har taget et halvt aars orlov fra aandshistorien ved Oslo universitet til fordel for rollen som udenrigsministeren i „Moralsk Oprustning“s propaganda-skuespil.

Odenseansk privatmand købte hele forestillingen

Efter viceborgmesteren havde baade Jens Magnus, en amerikaner og en københavnsk fagforeningsmand ordet, alle for hver paa sin maade at sige det samme. Det maa

stillingens budskab af ægte sandhed. Det sidste skulle man saa sandt heller ikke eftersøge hverken paa kunstneriske højder eller filosofiske dybder.

Tværtimod forekom de fleste af stykkets journalisttyper lige saa bastante som handlingens forsøg paa at drage et skandinavisk dagblads redaktionelle hæderlighed i tvivl. De mange gode hensigter var — dramatisk set — ligesom lidt for tydelige hele tiden.

Trods alt var der imidlertid absolut ikke tale om nogen almindelig dilettantforestilling. Den norske tourne, der har rejst 7000 kilometer og vist stykket for tusinder af skandinaver, bestaar udelukkende af begavede mennesker, som ogsaa forstod at opføre sig tilforladeligt for aabent tæppe. Bifaldet var hjerteligt og langvarigt aftenen igennem.

Port.

indrømmes, at bekendelsen til de moralske absolutter i hvert fald synes at kunne udjævne alle personlige forskelle og skabe et forfriskende kammeratligt fællesskab.

— Det passer heller ikke, at „der staar dollars bagved“, sagde et overbevist fynsk medlem af bevægelsen. — Tværtimod stammede her paa Fyn over 80 procent af vore penge til sidste aars arbejde fra private tilskud under 1000 kr., resten overvejende fra legater. Forestillingen paa Odense Teater er købt af en odenseansk privatmand. Det kostede ham 3000 kr., og han er langt fra millioner

Meningen var god nok

Selve opførelsen i aftes af London-journalisten Peter Howards treakter „De virkelige nyheder“ havde fyldt Odense Teater til sidste plads. Der var gratis adgang, og til sidst maatte det fyrigt fremstormende publikum lukkes ind i hold. Alligevel kunne ikke alle faa plads, men henvistes til filmsforevisning andetsteds i byen, hvor arrangørerne i sidste øjeblik fik lejet en sal.

Ole Bjørn Kraft udtalte først afvæbnende foran tæppet, at det her ikke saa meget gjaldt kunsten for kunstens egen skyld som selve fore-

APRIL 1956